

چشم انداز

گفت‌و شنید رئیس و نخست وزیر سوریه

«سید ابراهیم رئیسی» شنبه شب در دیدار «حسین عرنوس» نخست وزیر سوریه، روابط جمهوری اسلامی ایران و سوریه را ریشه‌دار و راهبردی توصیف و از اجرایی شدن میزان قابل توجهی از توافقات صورت گرفته با «بشار اسد» رئیس جمهور این کشور در سفر اردیبهشت سال جاری به دمشق ابراز رضایت کرد.به گزارش جماران؛ رئیس جمهور با بیان اینکه عملیات «طوفان الاقصی» مرزهای منظومه مقاومت را از منطقه به کل جهان گسترش داده است.«حسین عرنوس» نخستست وزیر سوریه نیز در این دیدار، سفر رئیس جمهوری اسلامی ایران به دمشق را نقطه عطفی در روابط تاریخی و راهبردی دو کشور توصیف و حصول نتایج توافقات این سفر به ویژه در بخش‌های مالی، بانکی، انرژی، گردشگری و تجارت را نشانه اهتمام و جدیت مقامات عالی‌رتبه تهران و دمشق در توسعه بیش از پیش تعاملات و همکاری‌ها عنوان کرد.

اعتراض حقوق بشری ایران به غرب
سختگویی وزارت امور خارجه در واکنش به اقدامی که بیپایه و اساس و مداخله‌جویانه دولت‌های آمریکا، انگلیس و کانادا در اعمال تحریم علیه برخی اتباع ایرانی را بی‌پایه خواند، این اقدام را قوی‌م‌محکوم کرد. «ناصر کنعانی» حق جمهوری اسلامی ایران برای اقدام متقابل و متناسب را محفوظ دانست و افزود: کشورهایی که خود کارنامه سیاهی از سوابق استعماری و نقض نظام‌مند حقوق بشر از جمله نقض فاحش حقوق اقلیت‌ها، مهاجران و بومیان در داخل قلمرو خود و نیز در اقصی نقاط جهان را دارند، با اینگونه اقدام‌های مغرضانه و نمایشی بدین‌انحرف افکار عمومی جهان از اقدامات ضد بشری و همراهی تمام عیار خود با جنایات ضد بشری رژیم کودک‌کش صهیونیستی هستند.کنعانی با تأکید بر اینکه این کشورها با رفتار دوگانه خود ظلم بزرگی به مفاهیم و ارزش‌های والای حقوق بشری می‌کنند افزود، این مدعیان دروغین حقوق بشر که این روزها صدای طبل رسوایی آنان به دلیل مشارکت مستقیم در جنایات جنگی رژیم صهیونیستی و کشتار بیرحمانه هزاران نفر خاصه زنان و کودکان غزه به گوش جهانیان رسیده است، هرگز در جایگاهی نیستند که بخواهند در مورد وضعیت حقوق بشر سایر کشورها اظهار نظر و قضاوت کنند.

پاسخ کمال خرازی به یکی دیگر از ادعاهای کیهان

«کمال خرازی» وزیر امورخارجه دولت خاتمی با ارسال نامه‌ی به کیهان، مندرجات این روزنامه در باره اینکه دولت اصلاحات به‌دنبال جنگ با طالبان بوده است وارد کرده.گزارش جمارن، خرازی در این نامه که کیهان آن را منتشر کرده آورده است:

عین یادداشت روزانه خود درباره آن واقعه و جلسه آن روز دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی را در اینجا می‌آورم تا شائبه مزبور برطرف گردد.دردیروز و امروز(۲۶/۵/۱۳۷۷) معاونین جلسه داشتند تا طرح سیاستی برخورد با قضیه کشتار دیپلمات‌ها را ما توسط طالبان آماده تهیه کنند. به نظر وزارت خارجه نمی‌توان قضیه را با دخالت نظامی حل کرد.امروز جلسه دبیرخانه شورای عالی داشتیم. دو تن از برادران در این جلسه حضور داشتند.لاریجانی و برادران سپاه مدافع دخالت نظامی و آزادسازی هرات بودند و اعتقاد داشتند که با چند گردان می‌توان از نیروهای خودی محافظت کرد. من پرسیدم که برای چه در افغانستان دخالت نظامی کنیم. هدف ما باید نگهداری مرزهایمان باشد و آن را موضع قدرت به کار بساییم.بهرزادیم، حالی که بحث شدیدی در گرفته بود، صداها بلند و فضای جلسه هیجانی بود، آقای حجازی سر رسید و پیام رهبری را بدین صورت بازگو کرد که «من به هیچ وجه به این تصمیم نرسیده‌ام که کشور را وارد جنگ کنم. آنچه من مطرح کردم تعلیم به محال است که از جایهه متحد می‌تواند تضمین کند که هرات را نگه دارد، این به این معنا نیست که ما چه‌های خودمان را بفرستیم و جنگ تمام‌عیار در کشور پدید آید. فضای ذهنی من اصلا عملیات ورود به خاک کشور دیگر نیست.»صحنه جالبی بود. برادرانی که خواستار تصرف هرات بودند، با شنیدن پیام رهبری همگی سکوت اختیار کردند و لذا در پایان جلسه برای رفع کدورت، همدیگر را بوسیدیم و بدین ترتیب، دخالت نظامی منتفی شد.

هشدار اصولگر ایانه به قالیباف
به گزارش رویداد ۲۳ «صبح نو» رسانه نزدیک به قالیباف، ائتلاف شریان را با «رایحه خوش خدمت» در زمان احمدی‌نژاد مقایسه کرده و نوشته است: رقابت یکی از پایه‌های اصلی هر انتخاباتی است و بدون آن رقابت انتخاباتی خالی از معنا می‌شود؛ اما یک حقیقت همیشه‌گی هم وجود دارد و آن اینکه جریان‌های سیاسی باید تلاش کنند نهایت وحدت درونی را در گفتمان و تشکیلات خویش داشته باشند و این شاید تنها راه پیروزی هر جریانی در انتخابات‌هاست. مخصوصا اینکه جریان‌های سیاسی باید در آستانه انتخابات، وحدت و یکپارچگی را در دستور کار خود قرار دهند؛ نه رقابت‌های درون گفتمانی. حال اگر یک جریان سیاسی به جای وحدت، رقابت درون‌گفتمانی را سرلوحه برنامه‌ها و راهبردهای انتخاباتی خود قرار دهد، بی‌شک مسیر برعکس یک جریان عادی و طبیعی سیاسی را طی می‌کند و به زیان گفتمان‌های همسو و نزدیکش اقدام می‌کند.

بازار سرمایه

سیاست

رمز فساد دنباله‌دار چیست؟

خودی‌های فاسد

عمده بانک‌های بزرگ، شرکت‌های بزرگ دولتی بزرگ هستند. حال باید پرسید سیستم مدیرت ایین بانک‌ها، رضایت‌مندی ایجاد کرده‌اند یا نه؟ با اطلاعاتی که در این‌باره به دست ما رسیده و به دستگاه‌های نظارتی منعکس کردیم، مشکلات خاص در آن‌ها کاملاً آشکار است، ولی گاهی این چالش‌ها که ارجاع می‌شوند، به جای اصلاح روندها در جایی مورد بایگانی قرار می‌گیرند. این رویکرد باعث می‌شود که بعداً بشنومیم که فلان مسأله و اختلاس در فلان بخش رخ داده است یا مثلاً زمینه‌های فساد از سال‌ها قبل وجود داشته است یا به این نقطه رسیده است. این یعنی ساختار مدیریتی ما خاوری‌پرور است!آنگون این اخبار ناخوشایندی که به جامعه انتقال داده شده است، ما نسبت به برخی شرکت‌های دولت نگران کرده است، یعنی ما تصور می‌کنیم که شاید در برخی از این شرکت‌ها، رویه‌هایی در پیش گرفته شده که احتمال دارد بعداً ابعاد آن روشن شود.

بسترهای فساد

ما ۱۶– ۱۷ صندوق بانزمنستگی در کشور داریم. حال ایین صندوق‌ها چند شرکت وابسته دارند؟ بانک‌ها چند هلدینگ و شرکت وابسته دارند؟ شستا چند شرکت وابسته در زبجموعه خود دارد؟ فقط در همین شرکت‌ها، چندین هزار نفر از افراد، منصوب به کار می‌شوند و خود هیئت مدیران و مدیران عامل این شرکت‌ها، یک جمعیت زیادی هستند. حال باید پرسید این افراد براساس نظام شایستگی به کار گرفته شدند؟ اگر ما گله کردیم از صندوق ذخیره فرهنگیان و گفتیم باید تحقیق و تفحص شود، منظورمان تحقیق و تفحص از یک فرد بوده است؟ قطعاً چنین منظوری نداشتیم، بلکه از زیرمجموعه‌ای بوده است که دارای چند هلدینگ و ده‌ها شرکت است. حال افراد ناشایست و یا افرادی با شایستگی کم، وقتی در آن مجموعه‌ها تصمیم‌گیری کنند، حتماً فساد رخ خواهد داد.

وقتی شایسته سالاری در انزواست
او می‌گوید: در فرآیند نظارتی که نمی‌توانیم کنار هر مدیری، یک ناظر بگذاریم که مثلاً آن مدیر، به انحراف نرود، مگر چندر آدم می‌توانیم برای این کار استفاده کنیم و اساساً مگر بودجه آن را داریم؟ ضمناً هسان ناظر هم می‌تواند خود آلوده به فساد شود، پس با این تفکر باید برای او هم ناظر گذاشته شود که قطعاً کاری نشدنی است. اگر نظام شایسته‌سالاری در نهاد ریاست‌جمهوری، رعایت نشود، هیچ‌گاه نمی‌توان به‌عدم‌فساد و اختلاس در کشور امیدوار بود. در دولت آقای رئیسی، قوی‌ترین نظارت‌ها ایجاد شده است، چون سازمان بازرسی، رییس آن شده معاون رییس‌جمهور در حوزه بازرسی نهاد ریاست‌جمهوری، یعنی کسی که قدرت نظارتی داشته، الان کنار آقای رئیسی است. در استان‌ها هم سازمان بازرسی، دیوان محاسبات و مجموعه‌های نظارتی و حتی امنیتی، قوی و فعال هستند، ولی سؤال این است که چرا با این وجود باز شاهد فساد و اختلاس هستیم؟ چون مدیر ضعیف و ناشایست در راس برخی مجموعه‌ها هستند. یعنی حتی نمی‌توان موضوع نظارت را یک موضوع البته فرعی که تا حد زیادی مهم است، مدنظر قرار داد. مدیر وقتی ضعیف است، توان شناسایی گلوگاه‌های فساد را ندارد. در این شرایط است که می‌بینیم بیش از سه میلیارد دلار اختلاس فقط در حوزه چای رخ می‌دهد. این عدد، رقم کوچکی نیست، همین رقم به بودجه آموزش و پرورش تخصیص داده می‌شد، دیگر ما شاهد مدرسه تخریبی نبودیم.

ما؟ دولت ما؟ هرگز!

همچنین خبرآنلین در گزارش خود آورده است:
«**حسدی** می‌گوید: اینکه شخصی به نام «خاوری» در سیستم اقتصادی کشور تولید می‌شود و افرادی مثل او ظهور و بروز پیدا می‌کنند، معنی‌اش این نیست که چنین شخصی همان روز تولید شده، یعنی زمینه‌های فساد از سال‌ها قبل وجود داشته تا به این نقطه رسیده است. این یعنی ساختار مدیریتی ما خاوری‌پرور است!آنگون این اخبار ناخوشایندی که به جامعه انتقال داده شده است، ما نسبت به برخی شرکت‌های دولت نگران کرده است، یعنی ما تصور می‌کنیم که شاید در برخی از این شرکت‌ها، رویه‌هایی در پیش گرفته شده که احتمال دارد بعداً ابعاد آن روشن شود.

بسترهای فساد

بازار سرمایه

است: از زمانی که فساد «دبش» عمومی شده، دولتی‌ها و هوادارانشان در رسانه و شبکه‌های اجتماعی پس از گذراندن شوک اولیه، خط رسانه‌ایانطور مشخص شد که چه باید کنند؛ همه یک صدا و اگر خط، دولت قبل را مقصر رخ دادن این فساد دانستند؛ فسادی که طبق گزارش سازمان بازرسی ۸۰ درصد آن در دولت سیزدهم صورت گرفته بود.

اما آنها این‌طور بنا دارند دولت رئیسی را در نقش قهرمان داستان جا بیندازند. این سیاست در حالی از سوی برخی طیف‌های هوادار دولت در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی در جریان است که بنا بر اظهارات «محسنی اژه‌ای» رئیس قوه قضاییه آوج فساد رخ داده، در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بوده است: «تخلف گروه دبش از سال ۹۸ شروع شد که در همان سال گروه دبش حدود ۲ میلیون دلار و در سال ۹۹، ۲۱ میلیون دلار گرفته است، اما در سال ۱۴۰۰، شصت درصد از ارز واردات را به این گروه داده‌اند که حتماً خلاف است و در سال ۱۴۰۱ بیش از ۷۰ درصد از را این گروه گرفته است.» این اظهارات رئیس قوه شدن قضاییه به خوبی روشن می‌کند که از این حدود ۳۰۷ میلیارد دلاری که در ماجرای فساد دبش جایجا شده چه میزان در زمان مسئولیت «ابراهیم رئیسی» بر دولت بوده است. با این وجود دولتی‌ها همچنان بر همان ادعای خود ایستاده‌اند، نمونه بارز آن «محمد

حسینی» معاون پارلمانی رئیسی است که در یک جلسه دانشجویی که صبح شنبه برگزار شد، در اظهاراتی فراکتانه گفت که «در دولت تلاش دولتی‌ها نبود این فساد کشف نمی‌شد. قبلاً داشتم که برخی مدیران در پشت میز حلال آنکه طبق آسناد منشره در فضای دولت برخورد می‌کند و نمونه آن را در ماجرای چای دبش دیدیم که خود دولت متوجه شد و پرونده را تکمیل و تحویل دستگاه قضا داد.»

محسنی‌اژه‌ای شفاف توضیح داده

خبرآنلایین در ادامه آورده است: این ادعای معاون رئیسی در شرایطی مطرح شده که محسنی اژه‌ای به خوبی توضیح داده که پرونده فساد در واردات نهاده‌های دامی چگونه به شرکت چای دبش رسیده است. بنا بر گفته‌های رئیس قوه قضاییه در جریان پرونده فساد نهاده‌های دامی «افراد دخیل در موضوع چه در داخل و چه خارج از وزارتخانه مربوط، تحت تعقیب قرار گرفتند و وزیر مربوطه استعفا داد و قائم مقام او نیز برکنار شد و تحت تعقیب قرار گرفت.»

گرچه رئیس قوه قضاییه نام وزارتخانه را قید نمی‌کند اما منظور وزارت کشاورزی است و وزیر مربوطه هم «سید جواد ساداتی‌نژاد». برای آن را داریم؟ ضمناً هسان ناظر هم می‌تواند وزیر پیشین و سایر افراد دخیل در پرونده، کیفرخواست صادر شد.»

با وجود آنکه برای وزیر چند ماه پیش دولت ابراهیم رئیسی کیفرخواست صادر شده، با این وجود باز هم طیف هوادار دولت و مسئولان دولتی مدعی فسادستیزی هستند. جواد ساداتی‌نژاد در مجلس دهم و یازدهم نماینده بود و با روی کار آمدن دولت سیزدهم، رئیسی او را از میان همه نامزدها برای وزارت کشاورزی برگزید و به مجلس معرفی کرد و مجلس هم رای اعتماد بالایی به او داد. با وجود این شواهد و قرائن مشخص نیست دولتی‌ها بر اساس کدام دلیل و مدرک فساد رخ داده را به دولت قبل منتسب می‌کنند. آن هم در شرایطی که رد پای یک وزیر و قائم‌مقامش در این ماجرا دیده می‌شود. رویکردی که با کنایه محمد مهاجری نیز روبرو شده و گفته:«واقعیت این است که اگر متهم اصلی این پرونده دولت قبل می‌بود، نه آقای رئیسی و نه تیم رسانه‌ای دولتش تاب مستوری نداشتند و بارها آن را پیراهن عثمان می‌کردند و اگر الان تلاش می‌کنند آن را به گردن پیشینیان بیندازند قرار به جلو می‌کنند.»

پیشینیان بیندازند قرار به راس آنها ابراهیم رئیسی توپ را در زمین قضا انداخته و در یکی از جلسه اخیر هیئت دولت به فسادهای یافت شده در دولتش اشاره کرده و گفته دولت داند و ادامه آن انجام نداده است؟

تحلیل

عبدالفتاح السیسی بر کرسی ریاست جمهوری می‌ماند
کارزار انتخاباتی آسان
کمتر کسی تردید دارد که «عبدالفتاح السیسی» بدون رقابتی چندان دشوار برنده انتخابات مصر خواهد بود که از ۱۰–۱۲ دسامبر در این کشور برگزار می‌شود. السیسی با وجود اتهامات به سرکوب گسترده سیاسی و عملکرد نه چندان درخشانش در عرصه اقتصادی و امنیتی، می‌تواند تا سال ۲۰۳۰ در قدرت بماند.به گزارش میدل ایست نیوز، با گذشت یک دهه از رسیدنش به قدرت به جای «محمد مرسی» که نخستین رئیس‌جمهور منتخب مصر بود، عبدالفتاح السیسی همچنان قدرت را در مصر در قبضه خود دارد.چه در میان مخالفان و چه در میان هواداران وی، پیروزی السیسی در انتخابات ریاست جمهوری آتی برای کمتر کسی جای شک و تردید دارد. او در انتخابات ۲۰۱۸ نیز ۹۶ درصد آرا را به دست آورده بود.السیسی در سال ۲۰۱۹ قانون اساسی مصر را تغییر داد تا بتواند برای سومین بار هم نامزد انتخابات شود و دوره ریاست را نیز از ۴ سال به ۶ سال افزایش داد.

عبدالفتاح السیسی کیست؟

عبدالفتاح سعید حسین السیسی، زاده منطقه جالیبه قاهره در ۱۹ نوامبر ۱۹۵۴ است. او سه پسر و یک دختر به نام‌های مصطفی، محمود، حسن و آیه دارد. وی در خانواده‌ای محافظه‌کار با ۱۴ فرزند با پدری تاجر بزرگ شد و خیلی زود تصمیم گرفت که به ارتش بپیوندد. تصمیمی که در کشوری مانند مصر که از زمان سقوط سلطنت نظامیان بر آن حکومت کرده‌اند عجیب نیست.او تا سال‌ها چهاره‌ای شناخته شده نبود تا اینکه در سال ۲۰۱۲ به ریاست ستاد ارتش و وزارت دفاع منصوب شد و ستاره اقبالش درخشیدن گرفت. این ارتقای ناگهانی به تصمیم محمد مرسی، اولین رئیس‌جمهور منتخب و غیر نظامی مصر پس از سرنگونی حسنی مبارک انجام شد. در آن زمان روزنامه‌های محلی مصر از وی به «مسلمانی پایمند و هم‌عقیده با اخوان المسلمین» یاد کردند به خصوص که السیسی با عباس السیسی، یکی از شاگردان مطرح «حسن البنا» بنیان‌گذار اخوان المسلمین پیوند خانوادگی داشت. السیسی بخشی از دوره‌های آموزشی خود را در انگلستان و آمریکا گذرانده و مدتی نیز فرمانده منطقه نظامی شمال مصر بوده و پس از آن نیز رئیس دستگاه اطلاعات نظامی بوده و در این مدت شایستگی خود به عنوان یک چهره مقتدر را ثابت کرده است.در اوایل ژوئیه ۲۰۱۳، یک روز بعد از تظاهرات میلیونی در سراسر کشور با مطالبه برکناری مرسی، السیسی آخرین هشدار را بر رئیس‌جمهور و رهبران سیاسی داد و بر حمایت از «طالیات مردمی» تأکید کرد بی‌آنکه به‌صراحت خواستار کناره‌گیری مرسی شود.اما نیروهای مسلح مصر که در اساس اداره مرحله انتقالی بعد از سقوط مبارک را بر عهده گرفتند به تدریج از سایه خارج شدند تا نقشه راه خاص خود را اجرا کنند و پرونده انقلاب ۲۰۱۱ را ببندند.در پی این تحولات، محمد مرسی فوراً دستگیر و به زندان افتاد تا اینکه در سال ۲۰۱۹ در زندان درگذشت. همزمان تظاهرات اخوان المسلمین به شدت سرکوب شد و سران اخوان المسلمین به زندان افتادند.این گونه بود که عبدالفتاح السیسی، مردی که از نظر هوادارش مردی فروتن و پرهیزکار و از نظر منتقدانش فردی همیشه‌مردد است لباس نظامی را کنار گذاشت و با لباس رسمی غیر نظامی در افکار حاضر شد و ریاست کشور را بر عهده گرفت. به نظر مصری‌های مخالف اسلام سیاسی، السیسی کشور را از جنگ اخوان المسلمین نجات داد.

سرکوب و پرونده‌های فرعونی

تکثر صوری، تحت فشار گذاشتن مخالفان، عدالت دستوری، بستن مطبوعات مستقل و اخلاف از جمله تهمت‌های است که مخالفان لیبرال و اسلام‌گرا و نهادهای بین‌المللی حقوق بشری دولت السیسی را به آن متهم می‌کنند.اخیراً نهاد حقوق بشری داخلی و خارجی در گزارشی به تاریخ ۲۱ اکتبر «استفاده فراگیر و نظاممند از شکنجه از سوی حکومت السیسی» را محکوم کردند و آن را مصداق «جنایت علیه بشریت» دانستند. از سوی دیگر، السیسی پروژه‌های مهم و عظیمی را در مصر اجرا کرد که در راستای احیای «عظمت مصر» و جلب جریان‌های ملی و قومی در این کشور است.در این راستا، زیرساخت‌های مواصلاتی و برق در کشور نوسازی شد و پایتخت اداری تازه‌ای در ۵۰ کیلومتری قاهره در حال احداث است تا از ازدحام قاهره بکاهد.در اوت ۲۰۱۵، السیسی پروژه توسعه کانال سوئز را رونمایی کرد و آن را نمونه روشن‌ تصور خود از «مصر جدید» خواند. این پروژه به هزینه ۷٫۳ میلیارد دلار اجرا شد و حدود یک سال پیش به بهره‌برداری رسید.در سال مالی ۲۰۲۲–۲۰۲۳، درآمد کانال سوئز با ثبت رکورد جدید به ۸٫۶ میلیارد دلار رسید و در افکار عمومی مصر از معدود وعده‌های دولتی در این کشور به شمار آمد که تحقق یافته‌است.بخش گردشگری که از بنیان‌های اصلی اقتصاد مصر است بعد از جنگ اوکراین با چالش جدی مواجه شد. به خصوص که پیش از آن نیز ضربه‌های شدید ناآرامی سیاسی در دوره انقلاب و نیز کرونا را پشت سر گذاشته بود. شهروندان روسیه و اوکراین ۳۵–۴۰ درصد گردشگران را به مصر را تشکیل می‌دادند و توقف سفر آنها تأثیر جدی بر اقتصاد مصر نهاد. ضمن اینکه مصر به عنوان بزرگ‌ترین خریدار گندم جهان با افزایش قیمت گندم با مشکل کمبود منابع ارزی مواجه شد.

متحد کشورهای غربی

در صحنه سیاست بین‌الملل، السیسی ضامن ثبات و امنیت منطقه شمرده می‌شود و همین باعث شده که انتقادات از عملکرد حقوق بشری او گوش شنوایی برای غرب نباشد. با بهره‌برداری رسید.در سال مالی ۲۰۲۲–۲۰۲۳، درآمد کانال سوئز با ثبت رکورد جدید به ۸٫۶ میلیارد دلار رسید و در افکار عمومی مصر از معدود وعده‌های دولتی در این کشور به شمار آمد که تحقق یافته‌است.بخش گردشگری که از بنیان‌های اصلی اقتصاد مصر است بعد از جنگ اوکراین با چالش جدی مواجه شد. به خصوص که پیش از آن نیز ضربه‌های شدید ناآرامی سیاسی در دوره انقلاب و نیز کرونا را پشت سر گذاشته بود. شهروندان روسیه و اوکراین ۳۵–۴۰ درصد گردشگران را به مصر را تشکیل می‌دادند و توقف سفر آنها تأثیر جدی بر اقتصاد مصر نهاد. ضمن اینکه مصر به عنوان بزرگ‌ترین خریدار گندم جهان با افزایش قیمت گندم با مشکل کمبود منابع ارزی مواجه شد.

ادامه در صفحه ۵